

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Andrzej Stępka (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie M. K.

informacji obrońcy skazanego o konieczności wznowienia z urzędu postępowania wznowieniowego zakończonego zarządzeniem Sędziego Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2023 r., w sprawie II KO 137/23,

na podstawie art. 544 § 2 i 3 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

stwierdzić niedopuszczalność z mocy ustawy wznowienia postępowania z urzędu zakończonego zarządzeniem.

Andrzej Stępka Dariusz Świecki Małgorzata Wąsek-Wiaderek

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2023 r., sygn. akt II KK 609/22, Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację obrońcy od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt V Ka 690/21, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 29 marca 2021 r., sygn. akt IX K 456/16, skazujący M. K. za przestępstwa z art. 56 ust. 3 w zw. z art. 12 § 1 k.k. i z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

W dniu 23 października 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła sygnalizacja obrońcy, adw. P. F., dotycząca konieczności wznowienia z urzędu w/w postępowania kasacyjnego wobec wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z uwagi na to, że kasację rozpoznał SSN Zbigniew Kapiński.

Jako sędzia referent do rozpoznania sprawy wznowieniowej został wylosowany sędzia Sądu Najwyższego Wiesław Kozielewicz. Po zawiadomieniu stron o składzie rozpoznającym sprawę, obrońca skazanego powołując się na art. 41 § 1 k.p.k. i art. 42 § 1 i 4 k.p.k., złożył wniosek o wyłączenie sędziego Wiesława Kozielewicza. Jako okoliczność mogącą wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego, obrońca wskazał fakt wyrażenia przez sędziego Wiesława Kozielewicza poglądu w zgłoszonym zdaniu odrębnym do uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20. Pogląd ten jest ściśle związany z podniesionym we wniosku o wznowienie zarzutem nienależytej obsady sądu, kwestionuje tę uchwałę w całości i wyraża się w przyjęciu, że udział w składzie sądu osoby powołanej na urząd sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, nie wyczerpuje przesłanek bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. W tej sytuacji uznać należy, iż podniesiony we wniosku o wznowienie postępowania kasacyjnego zarzut nie zostanie uwzględniony, a sprawa nie zostanie rozpatrzona bezstronnie.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2023 r., w sprawie II KO 137/23, Sąd Najwyższy powołując się na treść art. 41 § 1 k.p.k., wniosku obrońcy o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Wiesława Kozielewicza nie uwzględnił.

Natomiast orzekając w zakresie dotyczącym sygnalizacji obrońcy skazanego M. K. o potrzebie wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego, sędzia Wiesław Kozielewicz zarządzeniem z dnia 21 grudnia 2023 r., sygn. akt II KO 137/23, stwierdził brak podstaw do wznowienia tego postępowania.

W dnia 22 marca 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny wniosek obrońcy skazanego M. K. – będący w istocie rzeczą sygnalizacją konieczności

wznowienia z urzędu postępowania o wznowienie zakończonego powyższym zarządzeniem z dnia 21 grudnia 2023 r., z powodu wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. – wobec rozpoznania tej sprawy przez Sędziego SN Wiesława Kozielowicza.

W konkluzji obrońca wniósł o uchylenie tego zarządzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Najwyższemu w Izbie Karnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Sygnalizacja obrońcy skazanego M. K. dotycząca konieczności wznowienia z urzędu postępowania zakończonego zarządzeniem sędziego Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2023 r., w sprawie II KO 137/23, nie mogła doprowadzić do wznowienia w/w postępowania, z uwagi na niedopuszczalność z mocy ustawy takiego rozstrzygnięcia.

Zgodnie z treścią art. 540 § 1 k.p.k., w sytuacjach wskazanych między innymi w tym przepisie, wznawia się postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem. Jak stanowi art. 93 § 1 k.p.k., jeżeli ustawa nie wymaga wydania wyroku, sąd wydaje postanowienie. Wyroki i postanowienia są orzeczeniami. Natomiast w kwestiach niewymagających postanowienia wydaje się zarządzenia (art. 93 § 2 k.p.k.). Powszechnie jest akceptowane stanowisko, że zarządzenia, to decyzje procesowe, niebędące orzeczeniami. W konsekwencji należy wyraźnie stwierdzić, że nie podlegają wznowieniu postępowania zakończone decyzjami procesowymi w postaci zarządzenia, a taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie.

W tej sytuacji na podstawie art. 540 § 1 zdanie pierwsze k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. i art. 545 § 1 k.p.k. należało stwierdzić niedopuszczalność z mocy ustawy wznowienia postępowania zakończonego zarządzeniem sędziego.

[J.J.]

(r.g.)

Andrzej Stęпка Dariusz Świecki Małgorzata Wąsek-Wiaderek